

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 11 lipca 2024 r.

DIH-2.707.18.2024.CS

DECYZJA DIH-2 NR 17.2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, dalej zwanej: Kpa), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2023 r. poz. 846 i 1681), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 10 czerwca 2024 r., złożonego przez „PRIMI BIS” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 maja 2024 r. (sygn. KNR.8361.48.2024.GB, KNR.8361.59.2024.GB), nakładającej na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie kwoty 2994,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o kodzie 0318/24/3859, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W dniu 22 lutego 2024 r. inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: Warmińsko - Mazurski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr KNR.8356.55.2024 z 21 lutego 2024 r., przeprowadzili kontrolę na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy. Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli obejmował kontrolę jakości paliw oraz kontrolę sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazującego na rodzaj wydawanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności pracownika stacji paliw - osoby czynnej w lokalu. W dniu kontroli na stacji paliw oferowano benzynę bezołowiową Pb 95 (4 odmierzacze), olej napędowy (8 odmierzaczy) oraz gaz skroplony LPG (2 odmierzacze). W trakcie kontroli, inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH pobrali do badań z partii liczącej 16 062 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0318/24/3859 i próbkę kontrolną numer 7657/24/3859 w ilości 4 i 0,9 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 02277.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH, przekazali 23 lutego 2024 r. próbkę oleju napędowego nr 0318/24/3859 i próbkę kontrolną nr 7657/24/3859 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania nr 51/PP/2024.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, przy piśmie z 23 lutego 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH przekazał Stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek paliw. W treści protokołu kontroli strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 193/PP/2024) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0318/24/3859), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1314), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 51,5 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0 °C.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 6 marca 2024 r., inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH działając na podstawie upoważnienia nr KNR.8356.67.2024 z 5 marca 2024 r., poinformowali obecnego w trakcie kontroli pracownika stacji paliw należącej do przedsiębiorcy o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 22 lutego 2024 r. o numerze 0318/24/3859, przekazali protokół z badań nr 193/PP/2024 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7657/24/3859, pobranej w toku kontroli 22 lutego 2024 r. Ponadto w trakcie kontroli, z uwagi na nowe dostawy oleju napędowego, inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH pobrali do badań z partii liczącej 4 547 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0379/24/3859 i próbkę kontrolną numer 7460/24/3859 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 02280. W treści protokołu kontroli strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, przy piśmie z 7 marca 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH przekazał Stronie dokumenty oraz protokół z badań nr 193/PP/2024. Strona została także poinformowana o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7657/24/3859, pobranej w toku kontroli 22 lutego 2024 r. oraz o kosztach tego badania.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 283/PP/2024) wykazały, że oferowany w dniu 6 marca 2024 r. olej napędowy (o numerze próbki 0379/24/3859), spełnia wymagania jakościowe określone w § 1 pkt 2 rozporządzenia.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła o zbadanie próbki kontrolnej nr 7657/24/3859, co w konsekwencji spowodowało, że wynik badania próbki nr 0318/24/3859 pobranej w toku kontroli 22 lutego 2024 r., stał się ostateczny.

Pismem z 29 kwietnia 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa ciekłego, przeznaczonej do badań, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma poinformowano Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z 13 maja 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w niniejszej sprawie i ponownie poinformował stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału

w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 28 maja 2024 r. (sygn. KNR.8361.48.2024.GB, KNR.8361.59.2024.GB), Warmińsko - Mazurski WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Olsztynie, kwoty 2994,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o kodzie 0318/24/3859, zgodnie z protokołem z badań Nr 193/PP/2024. Ustalenie wysokości kosztów badań nastąpiło na podstawie rachunku wystawionego przez Naczelnika Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy nr 6/2024.

Pismem z 10 czerwca 2014 r., przedsiębiorca wniósł odwołanie od decyzji Warmińsko - Mazurskiego WIIH z 28 maja 2024 r. (sygn. KNR.8361.48.2024.GB, KNR.8361.59.2024.GB), wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania. W ocenie strony kontrolujący zastosowali błędną metodę pobrania próbek oleju napędowego. Pobierając próbki z dystrybutora, pobrali cyt. „próbkę denną”, która nie jest reprezentatywna dla całej partii oleju napędowego, co w konsekwencji powoduje, że wyniki badań takiej próbki nie mogą odnosić się do całego paliwa w zbiorniku. W konsekwencji strona stanęła na stanowisku, że nie może być obciążona kosztami badań laboratoryjnych. Ponadto przedsiębiorca zarzucił kontrolującym nierzetelność, z uwagi na wskazanie w protokołach kontroli różnej liczby zbiorników.

Pismem z 14 czerwca 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw należącej do Przedsiębiorcy.

Pismem z 17 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo doręczono przedsiębiorcy 24 czerwca 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także

maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Dokonując oceny niniejszej sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opiera się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach. Kluczowymi dowodami są tutaj wyniki badań próbki oleju napędowego, przeprowadzonych przez niezależne i akredytowane Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 193/PP/2024), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 22 lutego 2024 r. olej napędowy (o numerze próbki 0318/24/3859), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 51,5 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55,0 °C. W tym miejscu wypada dodać, że przedsiębiorca zrezygnował z badania próbki kontrolnej nr 7657/24/3859, co spowodowało, że wynik próbki nr 0318/24/3859, stał się wynikiem ostatecznym. W takiej sytuacji zastosowanie ma przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 22 lutego 2024 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru - temperatura zapłonu. Zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Wydając zatem decyzję z 28 maja 2024 r. (sygn. KNR.8361.48.2024.GB, KNR.8361.59.2024.GB), Warmińsko - Mazurski WIIH wypełnił dyspozycję art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do stanowiska strony zawartego w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorcy. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej, która prowadzi kontrole. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga - próbka kontrolna - na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości strona nie skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. A zatem, w sytuacji, gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, cytowany przepis obowiązuje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, kiedy badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, a po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej jej badanie wykaże, że paliwo spełnia przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, badanie oleju napędowego, tj. próbki nr 0318/24/3859, wykazało jednak jednoznacznie, że nie spełnia on wymagań jakościowych, a strona zrezygnowała ze złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 7657/24/3859. Mając zatem na względzie stanowisko Strony wyrażone w odwołaniu, należy stwierdzić, że badania laboratoryjne są finansowane z budżetu (koszty ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów), ale jedynie w przypadku, gdy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe. Jeżeli takich wymagań nie spełnia, koszty badań ponosi kontrolowany.

Ponadto należy zauważyć, że istota regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie czy ma się tego świadomość, czy też nie. A zatem Warmińsko - Mazurski WIIH zasadnie nałożył na Stronę obowiązek uiszczenia kwoty 2994,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia ponadto, że zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową - na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium. W tym miejscu wypada dodać, że w niniejszym postępowaniu organ pierwszej instancji ustalił wysokość należności w oparciu o zestawienie kosztów z 1 marca 2024 r. nr 6/2024 wydane przez Naczelnika Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej - do zakresu działania Prezesa Urzędu należy prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji. Z ww. zestawienia wynika, że kwota 2994,00 zł obejmuje łączny koszt badań poszczególnych parametrów, koszt oceny wyników oraz koszt sporządzenia sprawozdania z badań. Tym samym ustalenia organu I instancji w zakresie wysokości należności, którą przedsiębiorca powinien uiścić, były jak najbardziej prawidłowe oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, dotyczących pobrania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż inspektorzy reprezentujący Warmińsko - Mazurskiego WIIH pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu

pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 22 lutego 2024 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 ww. ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy, z której to możliwości strona nie skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobranych w toku kontroli. Ponadto zgodnie z przepisem art. 16 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę jakości paliw u przedsiębiorcy oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Nie ulega także wątpliwości, że pobranie próbek w toku kontroli 22 lutego 2024 r. dokonano z zachowaniem obowiązujących przepisów i procedur. W protokole pobrania próbek paliw nr 02277 z 22 lutego 2024 r., jednoznacznie wskazano, że próbki pobrano z dystrybutora i fakt ten potwierdzono w treści protokołu kontroli z 22 lutego 2024 r.

Odnosząc się do zarzutu zastosowania błędnej metody pobrania próbek oleju napędowego, nie sposób pominąć faktu, że kontrola w dniu 22 lutego 2024 r. odbyła się na ogólnodostępnej stacji paliw. Próbki oleju napędowego zostały pobrane przez inspektorów reprezentujących Warmińsko - Mazurskiego WIIH z dystrybutora (odmierzacza), z którego konsumenci tankują paliwo bezpośrednio do baków samochodów. Istota zaś regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. W tym miejscu należy zauważyć, iż strona w treści odwołania przywołuje zapisy zawarte we wzorze protokołu pobrania próbek, odnoszące się do sposobu pobierania próbek paliw ze zbiorników powołując się na normę PN - EN ISO 3170 i m.in. na tej podstawie uznaje, że zastosowano błędną metodę pobrania próbek. Istota sprawy sprowadza się do tego, że wzór protokołu pobrania próbek, zawiera nie tylko zapisy dotyczące poboru ze zbiornika, ale i z dystrybutora, jak również opakowania jednostkowego, a o wyborze sposobu poboru próbki każdorazowo rozstrzyga miejsce z którego pobierane są próbki paliw w toku kontroli. Ponownie zatem należy wskazać, że w protokole pobrania próbek paliw nr 02277 z 22 lutego 2024 r. na stronie pierwszej, jednoznacznie wskazano, że próbki pobrano z dystrybutora, zaś strona druga tego protokołu zawiera opis poboru. Ponadto skoro paliwa, zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane paliwu tankowanemu przez konsumentów, powinny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza, tak jak to czynią konsumenci przy zakupie paliwa. Ponadto, ponieważ kontrole jakości paliw prowadzone są również w hurtowniach, w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika, bowiem w tym przypadku to ze zbiornika paliwo pobierają pośrednicy prowadzący np. stacje benzynowe i oferujący je do dalszej sprzedaży. Powyższa zasada

została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z dnia: 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z dnia 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15. W konsekwencji, zarzut że wyniki badań próbki pobranej z dystrybutora nie mogą odnosić się do całego paliwa w zbiorniku, należy uznać za całkowicie niezasadny. W tym miejscu należy przypomnieć, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Odnosząc się do zarzutu nierzetelności kontrolujących, którzy w protokole kontroli z 22 lutego 2024 r. wskazali 1 zbiornik na paliwo, zaś w protokole z 6 marca 2024 r. 2 zbiorniki, należy zauważyć, że inspektorzy sporządzając protokół kontroli opierają się m.in. na dowodach i informacjach dostarczonych przez kontrolowany podmiot. W niniejszej sprawie, zarówno podczas pierwszej, jak i drugiej kontroli, przedsiębiorca nie był obecny, a kontrole przeprowadzono w obecności pracowników stacji paliw. Niestety, podczas pierwszej kontroli, pracownicy te nie dysponowały wiedzą na temat tego jakie są zbiorniki na poszczególne paliwa i pod który zbiornik podpisany jest dystrybutor, z którego pobierano próbki. Rozbieżności pomiędzy treścią ww. protokołów nie wyniknęły zatem z nierzetelności kontrolujących, tylko z braku informacji ze strony kontrolowanego przedsiębiorcy. Poza tym nie sposób pominąć faktu, że strona już po pierwszej kontroli mogła sprostować zawarte w protokole informacje o ilości zbiorników, zgłaszając uwagi do protokołu. W związku bowiem z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, przy piśmie z 23 lutego 2024 r. Warmińsko - Mazurski WIIH przekazał stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek paliw. W treści protokołu kontroli z 22 lutego 2024 r. strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Analogiczne pouczenie zawierał doręczony stronie protokół kontroli z 6 marca 2024 r. O możliwościach wnoszenia uwag, przedsiębiorca był także informowany w pismach z 25 kwietnia i 13 maja 2024 r. Strona przez cały czas trwania niniejszego postępowania, nie skorzystała jednak ze swoich praw i nie próbowała w jakikolwiek sposób sprostować informacji - podanej kontrolującym przez pracownicy przedsiębiorcy - zawartą w protokole kontroli z 22 lutego 2024 r. W kontekście powyższego, zarzut nierzetelności kontrolujących, należy uznać za niezasadny.

Konkludując, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany wynikami badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratorium, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez przedsiębiorcę w dniu kontroli olej napędowy, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru temperatura zapłonu. Zgodnie zatem z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona jest zobowiązana do uiszczenia na rachunek Warmińsko - Mazurskiego WIIH kwoty 2994,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego).

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 28 maja 2024 r. (sygn. KNR.8361.48.2024.GB, KNR.8361.59.2024.GB).

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

- należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
 3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.